

NIEUWS

FAMILIE VAN HEUVELEN

van Argentinië

Hallo, hoe gaat het met jullie? Hier stuur ik jullie opnieuw nieuws uit het noorden van Argentinië. Ik ben bijna altijd op zoek naar een rustig plekje om te zitten en jullie te schrijven over de wonderen die de Heer in ons leven doet.

Juli is een vakantie maand, maar voor ons was het de maand waarin we een grote en prachtige uitdaging begonnen! Na 17 jaar is eindelijk onze eerste zendingsschool geboren.

In juni hadden we een intensieve periode van bouwwerkzaamheden, planning, logistiek, contact met leraren, kerken en het ontvangen van inschrijvingen. We hebben veel gebeden voor onze eerste 9 studenten.

We waren opgewonden en enthousiast over alles wat zou komen.

Eindelijk was de dag daar.

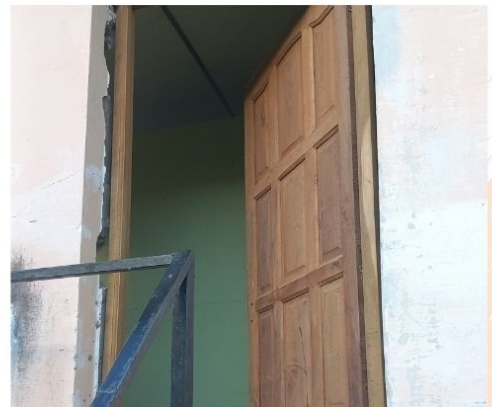
De negen studenten kwamen, velen van hen lieten hun gezin, kinderen, echtgenoten, werk, vrienden en persoonlijke verantwoordelijkheden achter om deze tijd aan de Heer te wijden. En zo begon de school, twee intensieve weken. Een week van theoretische lessen en een andere vol praktijk, vol met wonderen.

Deze brief zou erg lang zijn als ik in detail moest vertellen over de vele zegeningen en voorzieningen die we van God hebben ontvangen!

We waren verrast door God.

Hieronder zal ik enkele van hen noemen:

We hadden geen geld meer om een deur voor een slaapkamer te kopen, en God schonk ons die ontbrekende deur. We kwamen financieel niet uit voor het maken van de bedden voor de studenten, en de Heer raakte het hart van iemand die ons niet alleen zegende door het resterende geld te geven om het materiaal voor de bedden te kopen, maar hij bouwde ze ook met zijn eigen handen!!

Elke student maakte deel uit van de kookgroep. De Heer raakte hun harten aan en genereus gaven ze meer dan we hadden verwacht in het dagelijkse menu.

Elke leraar werd bewogen om te spreken wat de Heer in hun hart legde! Zonder twijfel werden de studenten in deze theoretische fase geraakt en leerden ze dingen die ze nog nooit hadden gehoord!

In de praktijkfase werden we verrast door God!

We ondernamen onze reis naar San Antonio de los Cobres! Met ons personenbusje en een gezinsauto kwamen we aan met temperaturen onder nul, bij de kerk waar we zouden verblijven! De motor van de auto bevroor en ging kapot, ter verduidelijking: deze auto geen antivries koelvloeistof maar gewoon water, omdat de eigenaren van deze auto uit een plaats komen met hoge temperaturen van meer dan 50 graden!! We gingen naar

4000 meter boven zeeniveau, we werden getroffen door de hoogte, we wisselden om de beurt om het zuurstofmasker te gebruiken.

*La excursión
fue agotadora,
pero valió
la pena*

Ik wil jullie vertellen dat het water in de omgeving niet drinkbaar is omdat het veel mineralen bevat, waaronder arsenicum. Wij namen water mee uit Metan, maar na 3 dagen was het al op. We verbleven in een kamer die slechts een matras had voor elke student. Dit in een dorpje waar het volgens de locals de grootste zonde is om evangelisch te zijn!! Daar besloten we te blijven!!

We ondernamen een reis naar andere dorpjes waar geen kerken zijn! El Tolar Grande, zo heet het!

Reizen naar die plek was niet gemakkelijk, het team moest zeer lage temperaturen doorstaan van -16 graden! We hadden geen contact met de locals, dus het doel werd om een Christelijk contactpersoon te vinden of iemand die 'een klein deurtje' zou kunnen zijn om de volgende keer terug te keren.

We kwamen aan in een dorpje dat als een spookstad leek, er was geen levensteken in dat rode, droge dorpje zonder enige vegetatie, stoffig en winderig, daar bevonden we ons, op het hoogtepunt van onze missie!!

Wat denken jullie?? Zeker zullen jullie vragen: en hoe hebben jullie alles opgelost? Hier is het meest wonderbaarlijkje.

De hoogteziekte schaadde ons niet!

De auto werd ontdooid, kreeg een nieuwe vervangende auto-onderdeel en de arbeid was gratis. Dus we konden terugkeren van onze missie!

De reis was een totale adrenalinekick! Afgronden, scherpe bochten, momenten van gelach, nervositeit en stress veranderden in de ervaring die we nooit meer zouden vergeten, de luchtdruk zorgde ervoor dat onze waterkan explodeerde, het water bevroor, en door de stoten en impact van het busje verspreidde onze lunch zich door de hele bagage. Het vlees werd gemarineerd met de rode aarde van die plaats en je kunt je voorstellen wat er met de rijst gebeurde.

Het water dat niet drinkbaar was, heeft ons niet beïnvloed! Niemand werd onwel..

Niemand bevroor! En ondanks de kou kregen we hoogstens een verkoudheid! We konden onze evangelische taken met de kinderen uitvoeren!

We maakten radioprogramma's en mensen namen contact op om geholpen en bezocht te worden! Het thema was namelijk 'verslaving'.

Het meest indrukwekkende was de komst van Alejandra, een moeder van 4 kinderen die al meer dan 8 jaar op zoek was naar een kerk, nu gaat ze met haar hele gezin naar de kerk.

In het dorp Tolar vond een van de studenten niet alleen een christelijk contactpersoon, maar hij was ook als een lokale leider! En jullie vragen zich waarschijnlijk af wat er gebeurde met de lunch die in het busje werd verspreid???

We aten alles met vreugde.

Ga en maak discipelen van alle volken."

En bij aankomst bood een dame die geen christen was ons een heerlijke soep aan die voor ons een delicatessie was.

De lokale kerk werd versterkt! Ze namen nieuwe uitdagingen op zich, sommigen keerden terug met passie om de Heer te dienen.

Daarbij werd de kleine zondagsschool voor kinderen opnieuw geactiveerd.

Het zijn veel zegeningen die ik zeker later zal vertellen!!

Ik ga afronden! De school eindigde en iedereen werd door de Heer gebruikt!!

Zeker is jullie vraag: en wat met jullie?

Een beetje over ons gezin: Marinus, ik en onze 3 dochters moesten terugkeren naar ons huis dat een twee weken lang verlaten was!! We kwamen op een zondag aan en de volgende dag, maandag, moesten onze dochters weer naar school en wij moesten onze pastorale taken hervatten. En hebben jullie niet uitgerust? Nog niet!! We zullen het binnenkort doen! En we zijn blij om 2 dagen vakantie te hebben!!

Petra: op 20 juli werd ze 8 jaar oud en geniet er enorm van om de Heer te dienen samen met papa en mama!! Ze doet het goed op school, is erg sociaal en genereus en is meestal omringd door vrienden!!!

Svetlana: op 22 augustus werd ze 12 jaar oud en zit in een hele andere fase van het tienerzijn, ze ontdekt veel van haar talenten zoals tekenen en schilderen. En ze doet haar best op school.

Hanneke: ze is de jongste van drie jaar oud en zit nu in de fase van praten en mama helpen! Haar favoriete zin is: "mama ik alleen"!!! "Ik kan het"!!

Ik kan niet ophouden over onze kat te praten die na onze afwezigheid was weggelopen, maar na een paar dagen ook terugkwam! Dus we kunnen zeggen dat God zelfs voor ons huisdier zorgde.

Nuestras Actividades

Ons huis is nog in aanbouw! We moeten nog veel bouwen in de keuken! Alle meubels, tegels, sanitair, enz. enz. Nou, hier zijn onze gebedspunten:

Voor de volgende lichter studenten die in januari 2025 naar de zendingsschool komen!

Voor de leraren die deelnemen aan het onderwijs.

Voor een staf en ons leiderschapsteam voor deze school.

Voor de financiën om door te gaan met het bouwen van de vrouwenkamer en het klaslokaal waar de lessen worden gegeven!!

Voor onze financiën, aangezien we de Heer voltijds dienen met de stichting Zera Metan, waar we maandelijkse giften voor nodig hebben.

Voor een vernieuwing van onze geestelijke en lichamelijke kracht. Your paragraph text

Ons gezin is dankbaar dat jullie de tijd hebben genomen om onze brief te lezen, zegeningen en tot het volgende avontuur!!!

Familie Van Heuvelen

"Tot hiertoe heeft de Heer ons geholpen!"

www.zerametan.org
mvanheuvelen@zerametan.org
whatsapp: +5493876434410

Stichting Zera Metan:
IBAN: NL47 RABO 0147 4958 57

Familie van Heuvelen
IBAN: NL35 RABO 0313 0102 77